

Р Е Ш Е Н И Е

№ 90

В И М Е Т О Н А Н А Р О Д А

гр. Перник, 21 март 2013 г.

Административен съд - Перник, касационен състав, в публично съдебно заседание на тринадесети март, две хиляди и тринадесета година в състав:

ПРЕДСЕДАТЕЛ: ИГНАТ ГЕОРГИЕВ

ЧЛЕНОВЕ: СТЕФАН СТАНЧЕВ

ЕМИЛИЯ ИВАНОВА

при секретаря Т.М. и в присъствието на представител на Окръжна прокуратура - Перник, прокурор Антова, като разгледа докладваното от съдия Георгиев КНАХД №43 по описа на съда за 2013 година, за да се произнесе, взе предвид следното:

Производството е по реда на гл. XII от Административнопроцесуалния кодекс (АПК), във връзка с чл. 63, ал. 1, изр. 2 от Закона за административните нарушения и наказания (ЗАНН).

Образувано е по касационна жалба от Районно управление - Радомир при ОД на МВР - Перник против решение №321 от 09.11.2012 г. на Районен съд - Радомир, постановено по НАХД №401 по описа на съда за 2012 г.

С атакуваното решение е отменено НП 426/18.04.2012 г. на Началник Районно управление - Радомир при ОД на МВР - Перник издадено срещу Ч.К. *** за нарушение по чл. 259, ал. 1, т. 1 от Кодекса за застраховането (КЗ), за което на основание чл. 315, ал. 1, т. 1 от КЗ е определено да бъде наложено административно наказание „глоба“ в размер на 400 (четиристотин) лв.

Жалбоподателят твърди, че атакуваното решение е неправилно и необосновано. Оспорва изводите на районния съд, отменил процесното НП, преценил че са налице предпоставки за квалифициране на нарушението като маловажно в смисъла на чл. 28 от ЗАНН. Пледира за отмяна на атакувания съдебен акт и произнасяне по съществото на спора чрез потвърждаване на процесното НП, тъй като наказаното лице не е имало „валидна застраховка гражданска отговорност“. Пред касационния съд жалбоподателят не изпраща представител.

Ответникът по спора Ч.К. се явява пред съда лично. Възразява срещу жалбата и моли касационния съд да остави в сила решението на първата съдебна инстанция.

Представителят на Окръжна прокуратура - Перник дава заключение за неоснователност на касационната жалба и предлага решението на първоинстанционния съд да бъде оставено в сила.

Касационната жалба е процесуално допустима, подадена в срок и от надлежна страна в административнонаказателното производство, поради което се дължи нейното разглеждане. Пред касационната инстанция не са представени писмени доказателства в подкрепа или срещу сочените основания за обжалване.

Административен съд – Перник разгледа жалбата по реда на чл. 208 и сл. от АПК, взе предвид доводите и становищата на страните и след извършена и служебна проверка за валидност, допустимост и съответствие с материалния закон на атакувания съдебен акт приема, въз основа на фактическите заключения на първата съдебна инстанция следното:

За да постанови обжалваното решение Районен съд – Радомир, на основание събраните и представени пред него писмени и гласни доказателства е приел за установено от фактическа страна, че на 07.04.2012 г. настоящият ответник – водач на МПС управлявал лек автомобил, който не е спрял от движение, без поставен валиден стикер за платена задължителна застраховка „Гражданска отговорност“ (ГО) за 2012 г. и без полица за сключена гражданска отговорност за 2012 г. Нарушението било установено от мл. автоконтрольор, служител на Районно управление – Радомир при ОД на МВР – Перник, съставен бил акт, въз основа на който е издадено процесното НП.

При така установеното от фактическа страна Районен съд – Радомир е приел от правна такава, че въпреки че К. е осъществил вмененото му нарушение, административнонаказващият орган е следвало да приложи чл. 28 от ЗАНН поради наличие на предпоставки за квалифициране на нарушението като маловажно. Предвид тези си изводи районният съд е отменил процесното наказателно постановление.

Административен съд – Перник намира решението на първата съдебна инстанция да отмени процесното НП за правилно, макар и по съображения различни от мотивите, изложени в атакувания съдебен акт.

При фактите, така както същите са установени от първата съдебна инстанция касационния съд намира, че с процесното НП на водача са вменени две нарушения, а именно: затова, че на МПС не е поставен валиден стикер за сключена задължителна застраховка „ГО“ по чл. 100, ал. 3 вероятно на Закона за движението по пътищата (ЗДВП), както и затова, че водача „няма полица за сключена задължителна застраховка „ГО“ за 2012 г.“. Относно първото нарушение, наказуемо по реда на ЗДВП, с НП не е определено съответно административно наказание. Водачът е административно наказан за нарушение по чл. 259, ал. 1, т.1 от КЗ затова, че като собственик на МПС, което не е спряно от движение и е регистрирано на територията на РБ не е сключил договор за задължителна застраховка „ГО“ на автомобилистите.

По делото е представен застрахователен договор, сключен във формата на застрахователна полица „Гражданска отговорност“ на автомобилистите с №23112000288928 от дата 04.01.2012 г. между Ч.К.К. и ЗАД „ОЗК-Застраховане“ АД. Видно от застрахователната полица в същата се съдържа уговорка за

разсрочено заплащане на застрахователните премии, като изрично е упоменато, че застрахователният договор се прекратява с изтичане на 15-дневен срок от датата на падежа, ако в този срок не бъде внесена съответната разсрочена вноска. При тези данни, с оглед датата на проверката и датата на падежа на съответната поредна вноска на разсрочена застрахователната премия, към момента на проверката не е имало основания да се счита, че застрахователният договор е прекратен, тоест, че не е сключен и действащ в смисъла на чл. 315 от КЗ. Невнасянето на част от застрахователната премия в срок е нарушение на уговореното между страните по застрахователния договор. Неплащането на поредна дължима вноска по полицата би довело до прекратяване на застрахователния договор, но по силата на уговореното между страните едва на 15-тия ден след посочената падежна дата. От представената по делото застрахователна полица е видно, че договорът е сключен за срок от 05.01.2012 г. до 04.01.2013 г., с уговорено изплащане на четири вноски с падежи съответно на 04.01.2012 г.; 04.04.2012 г.; 04.07.2012 г. и 04.10.2012 г. Проверката е извършена на 07.04.2012 г., т.е. на третия ден следващ падежа на втората вноска и 12 дни преди 19.04.2012 г., на която дата при липса на вноска, по силата на уговореното между страните, застрахователният договор е щял да бъде автоматично прекратен. Едва тогава би било факт несклучена застраховка „ГО“ на автомобилистите във връзка с притежавано или управлявано МПС, регистрирано в РБ и непряно от движение. Предвид тези си изводи касационния състав смята за неправилна преценката за липса на сключен застрахователен договор към момента на извършената проверка.

На следващо място липсата на залепен валиден стикер за платена задължителна застраховка „ГО“ на стъклото на автомобила на свой ред е състав на нарушение по чл. 100, ал. 3 от ЗДвП, наказуемо не по реда на КЗ, а на основание чл. 179, ал. 5 от ЗДвП.

Отделно от горното в НП е налице несъответствие между посочената за нарушена законова разпоредба на чл. 259, ал. 1, т. 1 от КЗ, за която е определено да бъде наложено административно наказание и обстоятелствената част НП, в която е вписано „водачът няма полица за сключена „ГО“ за 2012 г.“ Така както е описано и във връзка с данните от приложената като доказателство по делото застрахователна полица, деянието покрива състав на нарушение по чл. 100, ал. 1, т. 3 от ЗДвП, задължаващ водачите да носят документ за сключена задължителна застраховка „ГО“ на автомобилистите за моторното превозно средство, което управляват. Посоченият в НП за нарушен текст на чл. 259, ал. 1, т. 1 от КЗ касае несклучването, липсата на договор застраховка „ГО“ от собственик на МПС, а не непредставяне при проверка на застрахователната полица по същия от водача, който може и да е лице, различно от собственика на управляваното МПС. Освен, че е посочен неотнормиран към констатациите на проверяващите законов текст, от застрахователната полица е видно, а и затова страните не

спорят, че към датата на проверката водачът и собственик на МПС е имал сключен застрахователен договор за „ГО“ за 2012 г., приет неправилно от актосъставителя, административнонаказващия орган и първоинстанционния съд за невалиден, поради просрочена вноска по същия. Грешката в правната квалификация на деяние, по повод осъществяването на което е образувано и завършило административнонаказателно производство е съществен порок на последното, ограничаващо съществено правото на защита на лицата, сочени за нарушители и е самостоятелно основание за отмяна на постановения правораздавателен акт.

За пълнота на решението ще се отбележи, че нарушението по чл. 259, ал. 1, т. 1 на КЗ не може да бъде квалифицирано като маловажно, поради характера на отношенията, които ползват задължителната застраховка „ГО“ на автомобилистите.

Предвид горните изводи решението на първата съдебна инстанция да отмени процесното НП, независимо от мотивите, се явява правилно като краен изход във връзка със спора, поради което ще бъде оставено в сила, а касационната жалба ще бъде отхвърлена като неоснователна.

Мотивиран така и на основание чл. 221, ал. 2, предл. 1 от АПК Административен съд – Перник

Р Е Ш И:

ОСТАВЯ В СИЛА решение №321 от 09.11.2012 г. на Районен съд – Радомир, постановено по НАХД №401 по описа на съда за 2012 г., с което е отменено НП 426/18.04.2012 г. на Началник Районно управление – Радомир при ОД на МВР – Перник издадено срещу Ч.К. *** за нарушение по чл. 259, ал. 1, т. 1 от Кодекса за застраховането.

Решението е окончателно и не подлежи на обжалване и протест.

ПРЕДСЕДАТЕЛ:

ЧЛЕНОВЕ: 1.

2.